



246

Besluit van 29 april 1993 tot wijziging van het Besluit gevonden voorwerpen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 24 maart 1993, stafafdeling Wetgeving Nieuw Burgerlijk Wetboek, nr. 357649/93/6;

Gelet op artikel 12 van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek;

De Raad van State gehoord (advies van 13 april 1993, nr. W03.93.0181);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 22 april 1993, stafafdeling Wetgeving Nieuw Burgerlijk Wetboek, nr. 363303/93/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 3 van het Besluit gevonden voorwerpen komt te luiden:

Artikel 3

Van de aangifteplicht van artikel 5 lid 1 onder a van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek worden vrijgesteld en voor de afwikkeling van vondsten worden gelijkgesteld met een gemeente:

- a. de vervoerders als bedoeld in de Wet personenvervoer;
- b. de N.V. Luchthaven Schiphol voor het luchtvaartterrein Schiphol.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 29 april 1993

Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *dertiende* mei 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Art. 5:12 onder c van het Burgerlijk Wetboek maakt het mogelijk bij algemene maatregel van bestuur bepaalde soorten personen of instellingen aan te wijzen die worden vrijgesteld van de plicht om van vondsten aangifte te doen bij de gemeente en die voor de afwikkeling van vondsten worden gelijkgesteld met een gemeente. In het Besluit van 22 augustus 1991 tot uitvoering van artikel 12 van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek (Besluit gevonden voorwerpen; Stb. 1991, 434) is in artikel 3 van die mogelijkheid gebruik gemaakt voor de exploitanten van openbare vervoermiddelen. Met die bepaling werd een bestaande situatie bestendigd. Van oudsher hebben in de sector van het openbaar vervoer regelingen voor gevonden voorwerpen bestaan op grond waarvan gevonden voorwerpen bij de vervoerder in bewaring gegeven werden en deze voor de verdere afwikkeling zorg droeg.

Artikel 3 van het besluit wordt thans aangevuld met de aanwijzing van de N.V. Schiphol voor het luchtvaartterrein Schiphol. Al tientallen jaren is er op Schiphol een bureau gevonden voorwerpen, waar voorwerpen die op het terrein van Schiphol zijn gevonden kunnen worden aangegeven of afgegeven. Ook zaken die aan boord van vliegtuigen van de K.L.M. zijn achtergelaten en niet als bagage geregistreerd zijn, komen hier terecht. Het gaat thans om ongeveer veertig stuks per week, merendeels paraplu's, portefeuilles, boeken, reistassen en camera's. Ook de verdere afhandeling van deze vondsten vindt hier plaats. Ongeveer 20% van de zaken kan aan de eigenaar terugbezorgd worden, de rest wordt na afloop van een bewaartermijn verkocht. De gevolgde werkwijze komt overeen met de regels die in de artikelen 5:5 e.v. BW gegeven worden voor de behandeling van vondsten door de gemeente.

In deze situatie, die al zo lang bestaat en waar het publiek bij gebaat is, dient geen wijziging te komen. Daartoe is, nu de materie van de gevonden voorwerpen wettelijk geregeld is in de artikelen 5:5-12 BW, nodig om voor Schiphol eenzelfde bepaling op te nemen als eerder voor de vervoerders. De verplichting om van vondsten aangifte te doen bij de gemeente vervalt daardoor, terwijl voor de afwikkeling van vondsten gelijkstelling met een gemeente plaatsvindt. De aanwijzing van de N.V. Schiphol is beperkt tot het luchtvaartterrein Schiphol. De N.V. Schiphol exploiteert ook andere vliegvelden. De gang van zaken is daar echter anders. Zij dienen niet onder deze regeling gebracht te worden.

De afhandeling van vondsten op de luchthaven Schiphol zal pas vanaf de inwerkingtreding van het gewijzigde besluit op een wettelijke bepaling berusten. Dat heeft twee juridische gevolgen voor de periode tot dat tijdstip. Het eerste is dat de vinder niet overeenkomstig art. 5:6 lid 1 BW de eigendom van de zaak kan verkrijgen, daar hij niet bij een volgens de wet bevoegde instantie aangifte doet of in bewaring geeft. Het tweede is dat de bevoegdheid om zaken waarvoor zich geen eigenaar gemeld heeft te verkopen ontbreekt, zodat de koper van een beschikkingsonbevoegde verkrijgt.

Het eerste punt levert in de praktijk nauwelijks een probleem op. Vrijwel alle gevonden voorwerpen worden door de vinder in bewaring gegeven. Het overgrote deel betreft bovendien niet-kostbare zaken. Van in bewaring gegeven niet-kostbare zaken verkrijgt de vinder - zie art. 5:6 lid 2 BW - niet de eigendom. Eigendomverrijking overeenkomstig art. 5:6 lid 1 BW komt alleen aan de orde als de vinder een niet-kostbare zaak niet in bewaring geeft, maar zelf bewaart of als hij een kostbare zaak vindt. In deze gevallen zal de vinder zolang het gewijzigde besluit gevonden voorwerpen niet in werking getreden is, geen eigendom kunnen verkrijgen daar hij niet aan de in art. 5:6 lid 1 BW gestelde eisen voldaan heeft. De genoemde gevallen doen zich echter zo sporadisch voor dat ze buiten beschouwing kunnen blijven.

Het probleem dat ontstaat doordat bij verkoop van niet aan de eigenaar teruggegeven zaken de koper van een beschikkingsonbevoegde verkrijgt, wordt opgelost door artikel 3:86 lid 1 BW. Dit artikel beschermt de koper tegen de beschikkingsonbevoegdheid van de vervreemder indien hij te goeder trouw is. Dat zal hier steeds het geval zijn.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin